

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 69/11
Λουξεμβούργο, 12 Ιουλίου 2011

Απόφαση στην υπόθεση C-324/09
L'Oréal κ.λπ. κατά eBay

Το Δικαστήριο παρέχει διευκρινίσεις ως προς την ευθύνη των ασκουσών εμπόριο μέσω διαδικτυακής αγοράς εταιριών για προσβολές του δικαιώματος επί των σημάτων που διαπράττουν χρήστες

Τα εθνικά δικαστήρια πρέπει να διαθέτουν την εξουσία να διατάσσουν τις εν λόγω εταιρίες να λαμβάνουν μέτρα όχι μόνον προκειμένου να θέτουν τέρμα στις προσβολές των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας αλλά και να προλαμβάνουν νέες προσβολές της ίδιας φύσεως

Η eBay ασκεί εμπόριο μέσω διαδικτυακής αγοράς σε παγκόσμιο επίπεδο, στο πλαίσιο της οποίας οι ιδιώτες και οι επιχειρήσεις μπορούν να αγοράζουν και να πωλούν μεγάλη ποικιλία προϊόντων και υπηρεσιών.

Η L'Oréal είναι δικαιούχος ευρείας κλίμακος σημάτων τα οποία χαίρουν φήμης. Η διανομή των προϊόντων της (κυρίως καλλυντικών προϊόντων και αρωμάτων) διενεργείται μέσω κλειστού δικτύου διανομής, οι δε εγκεκριμένοι διανομείς απαγορεύεται να προμηθεύουν προϊόντα σε άλλους διανομείς.

Η L'Oréal προσάπτει στην eBay ότι ενείχετο σε προσβολές του δικαιώματος επί των σημάτων, διαπραχθείσες από χρήστες του ιστοτόπου της. Εξάλλου, αγοράζοντας από υπηρεσίες αντιστοιχίσεως παρεχόμενες επί πληρωμή στο Διαδίκτυο (όπως το σύστημα AdWords της Google) λέξεις κλειδιά στοιχούσες στις ονομασίες των σημάτων της L'Oréal, η eBay κατευθύνει τους χρήστες της προς προϊόντα προσβάλλοντα το δικαίωμα επί των σημάτων, προϊόντα τα οποία προτείνονται προς πώληση στον ιστότοπό της. Επιπλέον, η L'Oréal θεωρεί ότι οι καταβληθείσες από την eBay προσπάθειες για την παρεμπόδιση της πωλήσεως προϊόντων απομιμήσεως στο ιστοτόπό της είναι ανεπαρκείς. Η L'Oréal εντόπισε διαφορετικές μορφές παραβάσεων μεταξύ των οποίων καταλέγονται και η πώληση και προσφορά προς πώληση σε καταναλωτές εντός της Ενώσεως προϊόντων φερόντων σήματα της L'Oréal, τα οποία προορίζονται από την ίδια προς πώληση σε τρίτα κράτη (παράλληλη εισαγωγή).

Το High Court (Ηνωμένο Βασίλειο), ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η διαφορά, υπέβαλε πλείονα ερωτήματα στο Δικαστήριο σχετικά με τις υποχρεώσεις που ενδέχεται να υπέχει εταιρία ασκούσα εμπόριο μέσω διαδικτυακής αγοράς προκειμένου να παρεμποδίζονται οι χρήστες της από τη διάπραξη παραβάσεων συνισταμένων στην προσβολή του δικαιώματος επί των σημάτων.

Το Δικαστήριο υπογραμμίζει προκαταρκτικώς ότι ο δικαιούχος του σήματος μπορεί να επικαλεστεί το αποκλειστικό δικαίωμά του έναντι φυσικού προσώπου το οποίο πωλεί μέσω του Διαδικτύου προϊόντα φέροντα το σήμα μόνον όταν οι ως άνω πωλήσεις λαμβάνουν χώρα στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας. Το ίδιο συμβαίνει, ιδίως, αν οι πωλήσεις εκφεύγουν, λόγω του όγκου και της συχνότητάς τους, των ορίων μιας ιδιωτικής δραστηριότητας.

Το Δικαστήριο αποφαινεται κατ' αρχάς επί των εμπορικών πράξεων με προορισμό την Ένωση μέσω διαδικτυακών αγορών όπως αυτή της eBay. Διαπιστώνει ότι οι κανόνες της Ενώσεως σε θέματα σημάτων εφαρμόζονται και επί των προσφορών προς πώληση και επί των διαφημίσεων προϊόντων φερόντων σήμα και ευρισκομένων εντός τρίτων κρατών, αφ' ης στιγμής αποδεικνύεται ότι οι ως άνω προσφορές και οι διαφημίσεις προορίζονται για καταναλωτές της Ενώσεως.

Εναπόκειται στα εθνικά δικαστήρια να εκτιμούν, κατά περίπτωση, αν υφίστανται κατάλληλες ενδείξεις ώστε να συναγεται ότι η προσφορά προς πώληση ή η διαφήμιση η οποία αναρτάται σε διαδικτυακή αγορά προορίζεται για καταναλωτές της Ενώσεως. Επί παραδείγματι, τα εθνικά δικαστήρια θα μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τις γεωγραφικές ζώνες όπου ο πωλητής είναι έτοιμος να αποστείλει το προϊόν.

Ακολούθως, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι ο ασκών εμπόριο μέσω διαδικτυακής αγοράς δεν κάνει ο ίδιος χρήση των σημάτων, κατά την έννοια της νομοθεσίας της Ενώσεως, αν παρέχει υπηρεσία συνιστώμενη απλώς στο να διευκολύνει τους πελάτες του να εμφανίζουν, στο πλαίσιο των εμπορικών δραστηριοτήτων τους, μέσω του ιστοτόπου του, σημεία στοιχούντα σε σήματα.

Εξάλλου, το Δικαστήριο διευκρινίζει ορισμένα στοιχεία αφορώντα την ευθύνη του ασκούντος εμπόριο μέσω διαδικτυακής αγοράς. Υπογραμμίζοντας ότι η εκτίμηση αυτή εναπόκειται στα εθνικά δικαστήρια, το Δικαστήριο κρίνει ότι ο ασκών το εμπόριο διαδραματίζει ενεργό ρόλο, ικανό να του επιτρέψει να λάβει γνώση ή να έχει έλεγχο των αφορώντων τις ως άνω προσφορές δεδομένων, οσάκις παρέχει συνδρομή συνιστάμενη μεταξύ άλλων στη βελτιστοποίηση της παρουσιάσεως των προσφορών προς πώληση μέσω Διαδικτύου και στην προώθησή τους.

Αν ο ασκών το εμπόριο διαδραμάτισε τέτοιο «ενεργό ρόλο», αδυνατεί να επικαλεστεί την απαλλαγή από την ευθύνη την οποία αναγνωρίζει το δίκαιο της Ενώσεως, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, σε παρέχοντες υπηρεσίες μέσω του Διαδικτύου, όπως είναι οι ασκούντες εμπόριο μέσω του Διαδικτύου.

Εξάλλου, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία ο ασκών εμπόριο δεν διαδραμάτισε τέτοιο ενεργό ρόλο, δεν δύναται να επικαλεστεί την ανωτέρω απαλλαγή από την ευθύνη του, αν είχε λάβει γνώση γεγονότων ή περιστάσεων βάσει των οποίων ένας συνετός επιχειρηματίας θα όφειλε να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα των προσφορών προς πώληση μέσω του Διαδικτύου και, σε περίπτωση λήψεως γνώσεως, αν δεν ενήργησε ταχέως προκειμένου να αποσύρει τις επίδικες πληροφορίες από τον ιστότοπό του ή να καταστήσει αδύνατη την πρόσβαση σε αυτές.

Τέλος, το Δικαστήριο αποφαινεται επί του ζητήματος των δυναμένων να εκδοθούν από δικαστήρια διαταγών εις βάρος του ασκούντος εμπόριο μέσω του Διαδικτύου όταν ο τελευταίος δεν αποφασίζει με δική του πρωτοβουλία να τεθεί τέρμα στις προσβολές των δικαιωμάτων της πνευματικής ιδιοκτησίας και να αποφευχθεί η επανάληψή τους στο μέλλον.

Έτσι, υφίσταται η δυνατότητα να διαταχθεί ο ως άνω ασκών εμπόριο να λάβει μέτρα ικανά να διευκολύνουν την ταυτοποίηση των πωλητών πελατών του. Συναφώς, ναι μεν απαιτείται ο σεβασμός της προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, πλην όμως, εφόσον ο διαπράττων την προσβολή συναλλάσσεται και δεν ενεργεί στο πλαίσιο της ιδιωτικής ζωής του, πρέπει να είναι σαφώς αναγνωρίσιμος.

Κατόπιν αυτού, το Δικαστήριο εκτιμά ότι το δίκαιο της Ενώσεως απαιτεί τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν ότι τα αρμόδια σε θέματα προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας εθνικά δικαιοδοτικά όργανα έχουν την ευχέρεια να διατάσσουν τον ασκούντα εμπόριο μέσω διαδικτυακής αγοράς να λαμβάνει μέτρα τα οποία συμβάλλουν όχι μόνο στο να τίθεται τέρμα στις προσβολές των δικαιωμάτων αυτών εκ μέρους των χρηστών, αλλά και να προλαμβάνονται νέες προσβολές της ίδιας φύσεως. Οι συναφείς διαταγές πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές, αποτρεπτικές και δεν πρέπει να θέτουν εμπόδια στο νόμιμο εμπόριο.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106